

[Wilhelm]

de offentlige repræsentanter, hverken mere eller mindre. Det er værre end ingenting.

Hr. Gade siger, at i Norge er man gået videre, dér er der ligefrem et samfundsudpeget flertal i bestyrelserne, for man har ikke råd til kapitalisme. Vi kan være enige om, at man ikke samfundsmæssigt har råd til kapitalisme, men har den nævnte ordning ændret noget som helst ved kapitalismen i Norge? Vi har forsøgt at undersøge de forhold. Erhvervslivet er glimrende tilfreds med den norske ordning. Der er ikke sket noget som helst, der har ændret pengepolitikken, udlånspolitikken eller noget som helst, fordi man har fået et flertal af offentlige repræsentanter indsat i de norske pengeinstitutter. Vi kunne også tage de franske og de italienske, som vi også har undersøgt.

Man ændrer nu engang ikke de kapitalistiske mekanismer ved at sætte nogle gidler ind i de bestyrelser. De vil leve under den samme lovmæssighed, de samme økonomiske love, den samme såkaldte nødvendighed som hvilke som helst andre bestyrelsesmedlemmer. Det højeste, vi kan opnå med det, er en smule gennemsigtighed, og den eksisterer der intet af i den danske ordning. Derfor er den værre end ingenting.

Vi vil forsøge at bruge denne lejlighed til at få strammet ordningen endnu en gang, men hvis det ikke lykkes, kan jeg sige på forhånd – som vi har gjort det ved de fire tidligere lejligheder – at vi kan støtte, at ordningen bliver ophævet, at disse repræsentanter altså bliver afskaffet. De har ingen funktion, i hvert fald ingen demokratisk funktion.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende lovforslag af de grunde, der er fremført af ministeren. Det synes ikke nødvendigt at have offentlig repræsentation i bestyrelser for banker og sparekasser, der er tilstrækkeligt under tilsyn.

Glistrup (FP):

Mest uvenlig over for vort forslag var jo hr. Gade, som kørte på melodien: i en krise-tid har vi ikke råd til kapitalisme. Sig mig: er hr. Gade ganske døv og blind? Har han ikke fulgt med i, hvad der er sket i den verden, hvor der har været socialisme, og har han ikke derigennem opdaget, at hvis der er no-

get, man ikke har råd til, medmindre der blæser en orkanagtig medvind, så er det socialisme? Sammenlign Østtyskland og Vesttyskland, Syd- og Nordkorea, Syd- og Nordvietnam osv. Hele vejen igennem vil man se, hvordan det er bundraddent, fattigdomsskabende at køre med socialisme. Måske kunne man for 50 år siden sige: nå ja, de vide ikke bedre. Men i dag må man simpelt hen kalde dem, der er socialister, for psykisk syge. Det er en intellektuel brist at tro, at vi kan undvære kapitalismen. Kapitalismen er den nødvendige forudsætning for, at social velfærd kan blomstre. Det lærer erfaringerne os overalt. Derfor var hr. Gades indlæg aldeles forfejlet.

Mere honningsødt var det jo at labbe i sig, hvad der blev sagt fra ministeren og fra regeringspartiernes medlemmer, og det glæder vi os selvfølgelig over i fremskridtspartiet. Jeg har kun nogle ganske få bemærkninger her-til.

Hr. Henrik Toft anførte, at det forslag, der var til behandling i 1980–81, ikke var fra fremskridtspartiet, men fra retsforbundet. Der lå i det, at vi bare tager retsforbundets forslag op. Må jeg i al beskedenhed nævne, at forslagsstiller vedrørende det forslag var hr. Lawaetz. Jeg tror nok, at hr. Lawaetz ville opfatte det som en injurie, hvis man kaldte ham for retsstatsmand. Det har han nu aldrig været i denne verden, og jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, når jeg spør det om fremtiden, at hr. Lawaetz heller aldrig bliver retsstatsmand. Det var altså simpelt hen en teknisk svipser. Men det er selvfølgelig i småtingsafdelingen.

Hvis jeg skal blive ved nogle mindre kritikpunkter over for regeringspartiernes ordførere, kunne jeg nævne, hvad den konservative ordfører sagde om, at det er udmærkede mænd og damer – dem glemte han vist – som man har udnævnt fra skiftende industriministres side.

Nu er forholdet jo det, som bl.a. hr. Hahn også var inde på, at der her for nylig i folketinget er blevet stillet et spørgsmål til industriministeren med anmodning om at få en navneliste over dem, der for tiden er samfundsrepræsentanter.

Det hedder i spørgsmålet: »... idet der ud for hver enkelt oplyses, hvorvidt vedkommende har haft eller har partipolitisk hverv, og i bekræftende fald for hvilket parti.«